

Το Αλφάβητο

Αρβ. Σμ.	Σημειτικό	Αρχ. Εβραϊκό / Φοινικικό	Παλαιό Εβραϊκό, Αραμαϊκό	Νέο Εβραϊκό (& Αραμαϊκό)	Αρχ. Ελληνικό	Νέο (& Παλαιό) Ελληνικό	Αρχ. Ρωμαϊκό	Λατινικό (ύστερο)	Αγγλικό
1	 ταύρος (ο δυνατός)			 (φαρυγγικό) ἄλεφ		Α α ἄλφα		A a ă	A a ei
2	 σκηνή-πλαίσιο			 (μπ, β) μπέτ		Β β βῆτα		B b bé	B b bī
3	 πόδι-περπάτημα			 (γκ, γ) γκίμμελ		Γ γ γάμμα		C c cé	C c cī
4	 πόμολο (άνοιγμα)			 (ντ, δ) ντάλεθ		Δ δ δέλτα		D d dte	D d dī
5	 άνθρωπος-παρουσία			 (ἔ ;) ἔι		Ε ε Ε ε ἔ ψιλόν		E e ě	E e ī
6	 στύλος (στερέωση)			 (γου ή βου) οούου		Ι ι Ι ι δίγαμμα, ὄ ψιλόν		F f, Y y, U u V v ἔφ, ὄ, βοῦ/οῦ	F f, Y y, U u, V v ἔφ, γουάι, γιού, βί
7	 άροτρο (όργανο)			 (ζ) ζάιν		Ζ ζ ζῆτα		G g, Z z γκέ, ζέτα	G g g, Z z τζι, ζέτ
8	 τείχος-χώρισμα			 (δασεία) ἔτ		Η η, Ɔ Ɔ ῆτα (ή ῆτα), ῆτα		H h ĥ	H h ĥi
9	 καλάθι-αποθήκευση			 (τχ) τέτ		Θ θ θῆτα		—	—
10	 χέρι (δύναμη)			 (γι) γιῶντ		Ι ι, Ι ι γιῶτ, ιῶτα		J j, I i γιῶτ, ĭ	J j, I i ζιέι, ħi
11/ 20	 παλάμη χεριού			 (κ, χ) κιάφ + τλκ.		Κ κ, Χ χ κάππα, χί		K k, X x κᾶ, ħχς	K k, X x κεί, ḫξ
12/ 30	 ραβδί (ποίμανση)			 (λ) λάμεντ		Λ λ λάμβδα		L l ĕl	L l ĕl
13/ 40	 νερά (το απέραντο)			 (μ) μέμ + τλκ.		Μ μ μῦ		M m ēm	M m ēm
14/ 50	 ζωή (το νέο)			 (ν) νοῦν + τλκ.		Ν ν νῦ		N n ĕn	N n ĕn
15/ 60	 αγκάθι-προστασία			 (χς) σάμεχ		Ξ ξ ξι		—	—
16/ 70	 μάτι-περίγυρος			 (γο) άιν		Ο ο (Ω ω ;) ὀ μικρόν (ὦ μέγα)		O o ō	O o ōou
17/ 80	 στόμα-πηγή			 (π, φ) πέ + τλκ.		Π π, Φ φ πῖ, φῖ		P p pé	P p pī
18/ 90	 παίρνω θέση			 (σχ) σαντί + τλκ.		Ρ ρ, Τ τ ῤ ῥ σᾶν, σαμπί (+ αρ.)		—	—
19/ 100	 ήλιος στον ορίζοντα			 (πίσω κ) κῶφ		Ϛ ϛ Ϟ ϟ Ϡ ϡ κόππα (+ αρ.)		Q q kou	Q q kiou
20/ 200	 κεφάλι-πνεύμα			 (ρ) ρές		Ρ ρ ῥῶ		R r ĕr (ή ĕr)	R r ĕr
21/ 300	 δόντι (ισχύς)			 (σχι, σι) σχῖν		(Ψ ψ ;) Ϛ ϛ Ϟ ϟ Ϡ ϡ (ψῖ) σῖγμα		S s ĕς	S s ĕς

22/ 400	⊕ ραβδώσεις (σημείο)	⊗	⋈ ⋉	⋈ ⋉ (τ, θ) τάου	⊕ ⊗ ;	⊕ τ (Ζ ζ ; Χ χ ;) ταῦ (στίγμα, χῖ)	⊕	⊕ t τέ	⊕ t τῖ
—	⊗ τυλιχτό σχοινί	;	⋈ ⋉	⋈ (γού ;) νγάιν	;	⊗ ⊗ ; (Ω Ω ω ;) οῦ (ὦ μέγα)	⊗ ; βοῦ ;	⊗ ⊗ ; βοῦ/οῦ ;	⊕ ⊕ ; ντάμπλ γιού

Έννοια & προφορά αρχαίου συμφωνικού (Εβραϊκού) Αλφάβητου (αντιστοιχίση με Ελλ. σημεία)

Α	έν.: ο ανώτερος (ή κάτι το ανώτατο, πολυτιμότεο), ο ηγέτης (ή ο σωστός ηγέτης), η εσωτερική δύναμη κ.α. πρ.: κλείσιμο φάρυγγα και με χρήση πνευμόνων ορμητικό άνοιγμα, όπως με κάποιο φωνήεν (σημαίνει ότι δεν υπάρχει κάτι σαν αυτό) λξ.: ἄρχω, ἄνω, ἄριστος, Αχιλλέας, Μ. Αλέξανδρος	Λ	έν.: ράβδος, εξουσία, καθοδηγώ/ποιμένω, δασκαλεύω, κυρήττω, δικάζω, ελευθερώνω (αυτός δηλ. που έχει την εξουσία) πρ.: με το άκρο της γλώσσας απλό υγρό άγγιγμα με λίγη φωνή πάνω απ' τα δόντια (κλείνει την έξοδο, δηλ. ακυρώνει ό,τι υπάρχει απ' έξω) λξ.: λαινώ, λούζω, λύω, λέγω
Β	έν.: οἶκος, ἔδρα (ως βάση γης), πλαίσιο (αλληγορικά), το περιεχόμενο ομάδας/συλόγου, σημείο εκκίνησης κ.α. πρ.: με λίγη φωνή και με μικρό φύσημα με τα χείλη, ή κλειστά χείλη (το “φύσημα” είναι το περιεχόμενο που προϋποθέτει έναν οἶκο/πλαίσιο) λξ.: βάλτος, βαινῶ, βίβλος	Μ	έν.: τα νερά, η θάλασσα, το απέραντο, το μεγάλο, η αγάπη της μάνας, του Θεού· η ιστορία πρ.: με λίγη φωνή, ένρινα με κλειστά τα χείλη, ερμητικά ή μη λξ.: μόνος (ως ανυπόφορο), μαλλιά (αμέτρητες τρίχες), μαγνήτης (έλκει τα γύρω), μέγας
Γ	έν.: πόδι, πάτημα, περπάτημα, ή καβάλημα και πορεία με ζώο (το πορεύεσθαι, το ἴστασθαι, κυριολεκτικά & αλληγορικά) κ.α. πρ.: σήκωμα γλώσσας με γωνία πίσω, γαργαλώντας ή ακουμπώντας την καμάρα του ουρανίσκου λξ.: γόνυ, γερνῶ	Ν	έν.: η νέα ζωή, το μικρό, συμπεριφορά νέου, απόγονος, νέο πρίσμα, Νῶε (= νέα ζωή), οτιδήποτε αποτελεί κάτι νέο (αλλαγή, μεταρρύθμιση, τέκνα, αύριο, μέλλον), ή αίτιο για κάτι νέο πρ.: με το άκρο της γλώσσας ένρινο άγγιγμα με λίγη φωνή πάνω απ' τα δόντια λξ.: νύπτω, νερό, ναός, νῆμα
Δ	έν.: το άνοιγμα (κυριολεκτικά & αλληγορικά), της ζωής, κατάκτησης, εισαγωγής, φιλίας κ.α. πρ.: με λίγη φωνή & μικρή πνοή και το άκρο της γλώσσας να γαργαλά ή να ακουμπά τα δόντια λξ.: δόντι, δάμαλις, δούρειος ἵππος, δῶμα	Ξ	έν.: αγκάθι, αιχηρό, γδάρσιμο, ξύσιμο, άμυνα, προστασία (τοίχος από αγκάθες για τα ζῶα), κάποια αλλαγή, καθαρισμός, ξεχωρισμός, ξεδιαλύω πρ.: ξυριστικό «σ» στον εμπρόσθιο ουρανίσκο λξ.: ξύστρα, ξαστεριά, ξένος, ξέρω
Ε	έν.: παρουσία, όψη, επέκταση, δημοσιότητα, εύρεση ή εφεύρεση, ανακάλυψη, κενότητα πρ.: εκφώνηση με φάρυγγα, με συνοδεία από ψιλό φωνήεν λξ.: εὔρος, Ἔ!, ἔρημος, ἔλος	Ο	έν.: οφθαλμός, περίγυρος, το βλεπόμενο πρ.: μάλλον το μάτι είναι η είσοδος του εισοφάγου με το κρεμαστό, και με ακούμπημα το πίσω της γλώσσας σ' αυτό με φωνή, σαν «γ» λξ.: όρος, ώραῖος, οργώνω, όρνεο, οικοδομῶ & ὠκοδόμησα
Υ	έν.: στύλος, στερέωση, κράτημα, συντήρηση κτλ. πρ.: με πίσω γωνία η γλώσσα όπως το «Γ», αλλά πιο χαμηλά και σχεδόν στον αέρα (στυλώνει τη σκηνή που είναι η καμάρα) λξ.: ὕλη ως βασική αιτία, ὕφαλος ως θρέψη νέου	Π	έν.: στόμα και ό,τι συσχετίζεται μ' αυτό, πηγή, φῶς, φεγγάρι, άνοιγμα, πύλη, πληγή, φεράγγι, φελός, το εξερχόμενο από κάποια πηγή (πράξις, πράγμα, ποιῶ) κ.α. πρ.: με κλειστά χείλη και μικρή εκπνοή, ή ημίκλειστα και εκπνοή
Ζ	έν.: όργωμα, καλλιέργεια, έργο, ανάπτυση κ.α. πρ.: συριστικό με φωνή, πάνω απ' τα δόντια (δηλ. όχι πέτρινο έδαφος), και ίσως με ελαφρύ ήχο «τ» που είναι το αντικείμενο σημείο (ο ήχος θυμίζει την έννοια) λξ.: ζυμώνω, ζῶ (= επιβιώνω), ζέω (= κινητικός, εργατικός, ζεστός ενέργειας)	Μ	έν.: παίρνω θέση κάπου, όπως μάχης, κυνηγού, πολέμου, άμυνας κ.α., όπως και ετοιμάζομαι, καλωπίζομαι κ.α. πρ.: ίσως με τη γλώσσα (ο άνθρωπος) στην καμάρα ουρανίσκου (σκηνή), με συριστικό «σ» κατά την έξοδο προς τον εμπρόσθιο ουρανίσκο και δόντια (θέση μάχης) λξ.: Εβραϊκές μόνο
Η	έν.: τοίχος, τείχος, χώρισμα, ο διαχωρισμός (δυνατού και αδύνατου, καλού & κακού, μέσα & έξω, πόλης & υπαίθρου κτλ.), το μακρινό, ή το ό,τι είναι απ' έξω, ή το ξεχωριστό, ή απροσέγγιστο πρ.: ξεκινάει απ' το φάρυγγα, και εξέρχεται με βαθιά εκπνοή (με φωνήεν ή όχι. Αντιστοιχεί στην Ελλ. δασεία) λξ.: ἥλιος, ἥρως (= ἥρωας), Ἡρακλῆς	Q	έν.: ο ήλιος στον ορίζοντα, και ό,τι υπάρχει στον ορίζοντα (ρόσμος), όπως και ό,τι θυμίζει το σχήμα και έννοια του γράμματος (ρώμη, ρόρη & δάρου, ροιτάζω, αρούω), αυτός που διακρίνεται στον ορίζοντα (ραρός, αλλά καλός) κτλ. πρ.: ίσως το πίσω της γλώσσας στην καμάρα ουρανίσκου με «κ», με το υπόλοιπο αυτής να απλώνεται κάτω στο στόμα
Θ	έν.: δοχείο, καλάθι, αποθηκεύω, θέτω, τα προς αποθήκευση, τα καλούδια, τα τρόφιμα κτλ. πρ.: η δοχή είναι η καμάρα ουρανίσκου, και η γλώσσα είναι το χέρι που εναποθέτει εκεί με το άκρο της, με «τ» ή «θ» προφορά λξ.: τάφος, θήκη	Ρ	έν.: κεφάλι, νοῦς, πνεῦμα κτλ.· η σκέψη, η ροή (και ὄ,τι έχει ροή)· αυτό που πνέει (ως κλίμα, πνεῦμα, νοοτροπία) πρ.: η γλώσσα κάνει ροή στον αέρα από μέσα προς τα έξω στο στόμα, με λίγη φωνή και εκπνοή λξ.: ρίπτω, ραντίζω, Ῥώμη
Ι	έν.: βραχίονας (απ' τον ώμο έως το άκρο), το χέρι ως άτομο, υπόσταση (χέρι βοήθειας, σωτηρίας, δυνάμεως & πάρα πολλά άλλα), δύναμη (ατομική, μερική, μαζική, πολεμική, πνευματική κ.εξ.), χειραγωγή πρ.: όλη η γλώσσα παριστάνει το βραχίονα, και έρχεται “σχεδόν” σε επαφή με τον ουρανίσκο, για να σημάνει η προφορά το χέρι, με λίγη φωνή· ακούγεται ένα απαλό «γ» λξ.: ἰατρός, ἰαχή (= δυνατή φωνή, θρήνος)	Σ	έν.: ιδιότητα δοντιού, πολέμου, ισχύος, στρατεύματος· το σάλεμα, σύω, σεισμός («σ»)· κάτι το οποίο γίνεται με αγωγή (κίνηση, ερμητική ή μη)· σέρνω, σπῖτι, συρικνώνω («ψ»), ψελίζω, ψαλιδίζω, ψάχνω, ψωμί κτλ. πρ.: «σ» συριστικό ανάμεσα στα δόντια (όπως κάνει π.χ. ένα φίδι), & ψιλό «σ» όπως το αγγλικό «sh» πάνω απ' τα δόντια, όπου ίσως η προφορά «ψ» με κλεινόμενο στόμα σημαίνει όχι μακρό «σ»
Κ	έν.: παλάμη χεριού (ή οτιδήποτε το οποίο πιάνει/καλύβει), το χειροπιαστό (γερά «κ» ή ισχνά «χ»), η καλλιτεχνία/τέχνη κτλ. πρ.: έπειτα απ' το μέσο έως το άκρο της γλώσσας (παλάμη), ακουμπάει ή γαργαλάει το εμπρόσθιο μέρος του ουρανίσκου, ως «κι» ή «χι» λξ.: κάμνω, κάλυψις, χιών	Τ	έν.: κάποιο σημείο εμφανές (όρος, πεδιάδα, χωράφι, σπῖτι, κόσμος, γη, αλλά & με αλληγορική έννοια, κτλ), όπως και σημάδι/σημείο, σινιάλο, χαράσσω, αλλά & ως αλληγορικά πρ.: με λίγη εκπνοή το άκρο της γλώσσας να ακουμπά, ή να γαργαλά με εκπνοή τα δόντια λξ.: τρώγω, τείνω, χαράσσω
⊗	Υπήρχε στις αρχαίες σημειτικές· σήμερα στην Εβραϊκή έχει συγχωνευθεί στο «⊕» άιν (ίσως νγάιν). έν.: μάλλον σχετίζεται με την έννοια σχοινοῦ ή ό,τι σηματοδοτεί (όπως σκαρφάλωμα)· θρα, θρανός, wall (= τοίχος), word (= λέξη), wave (= κύμα), wander (= περιπλανιέμαι)· ως αύξηση, έπαρση κτλ., διαιώνιση κτλ., Ὡ!, Οῦ.. πρ.: το πίσω γλώσσας πάνω απ' το κρεμαστό, σαν «γού»		